

Cultura preventiva

L'EROL comença el seu vint-i-dosè any de vida just un mes abans de les eleccions municipals del 25 de maig i sota l'horror d'una nova guerra que els països invasors ens han volgut vendre com a inevitable i justa. Local i internacional, democràcia i imperi: dualitats. Ens les mirarem des de l'eix transversal de la cultura.

Anem a pams i comencem per casa. A hores d'ara hauria estat interessant poder tenir sobre la taula de la redacció una mostra representativa de com volen tractar la cultura, a nivell local, els propers quatre anys, els diversos grups que es presentaran davant les urnes. També fóra interessant de saber com aquests grups volen encaminar la cultura des del punt de vista comarcal i, per tant, des del Consell Comarcal del Berguedà, ja que dels resultats democràticament obtinguts a cada municipi en dependrà la formació de l'ens polític comarcal.

Al *Regió 7* setmanal del 29 de març de 2003, la regidora de cultura de l'Ajuntament d'Olvan (i secretària de redacció de L'EROL) Judit Carreras, al principi d'un interessant article titulat "Fer cultura al Berguedà", es lamentava que, aprofitant la confecció del Pla d'Acció de Cultura de Berga, no s'hagués analitzat també l'estat de la qüestió a nivell comarcal.

Més endavant deia: "*Si Berga té la voluntat de convertir-se en la capital del Prepirineu, també era un bon moment per examinar la situació cultural del seu entorn, perquè no hi ha gaires ocasions per debatre les dificultats que implica fer cultura en aquest territori, ni per buscar-hi solucions*".

Creiem que aquest tema pendent que assenyala Carreras, el nou Consell Comarcal sorgit de les eleccions l'ha d'assumir de manera prioritària, convocant tots els sectors implicats a treballar-hi, per tal de fer una bona diagnosi i a partir d'aquesta veure quins camins cal seguir.

A nivell internacional, pel que fa a la guerra contra l'Iraq, no som nosaltres ni és aquest el lloc més adequat per fer-ne una anàlisi. Ens hi referirem, però, de manera puntual, ja que el passat 20 de març, mentre a la plaça de Sant Jaume de Barcelona s'acabava de celebrar una manifestació multitudinària a favor de la pau, a l'interior de l'Ajuntament el Berguedà era el protagonista absolut en la presentació del llibre *Mn. Cinto i el Pi de les Tres Branques*, obra del nostre redactor Ramon Felipó. En el transcurs de l'acte, Vladimir de Semir, regidor de la Ciutat del Coneixement (i membre del Consell Assessor de L'EROL), enllaçant la simultaneïtat dels dos actes, va deixar palès que també es pot lluitar contra la guerra a través de la cultura i d'activitats com la que en aquell moment es celebrava al Saló de Cròniques de la Casa de la Ciutat. No cal dir que des de la redacció ens sumem a aquesta visió segons la qual la cultura és i ha de ser un element primordial per mantenir la pau al món a través del coneixement i el diàleg. L'ús preventiu de la violència psicològica i militar que se'ns imposa des del centre de l'imperi com a inevitable i justa és contrari a l'exercici de la cultura en democràcia i llibertat. El pitjor, però, no són els tancs ni les bombes de fragmentació, sinó com es prepara una guerra, com diu Rafael Argullol en el seu *Manifiesto contra la servidumbre (escritos frente a la guerra)*, llibre publicat fa poques setmanes per Destino: "*La guerra, por tanto, antes de derivar en la destrucción material, se forja en el envilecimiento de las conciencias que lleva consigo tener que elegir, en términos desasosadamente absolutos, entre el Bien y el Mal. Nadie ha sido nunca libre en tales condiciones...*". Si alguna cosa ha de ser "preventiva" és la cultura, no pas la guerra. De ben segur que amb més cultura per a tothom i a tot arreu, les armes tindrien menys protagonisme.